

SAGLEDAVATI DOGAĐAJE IZ PERSPEKTIVE BUDUĆNOSTI

Vernikova svest da ga se konstantno iskušava vodi ga da sagledava događaje iz perspektive budućnosti. Ali šta „sagledavanje događaja iz perspektive budućnosti“ zapravo znači?

Bez obzira koliko su teške nevolje i velike poteškoće s kojima je osoba suočena, to je stanje sigurno privremeno. Neko može biti lažno optužen za zločin i izložen nepravdi, na primer. Ipak, definitivno će doći vreme kada će istina izaći na videlo. Čak i ako se nečije patnje ne okončaju na ovome svetu, oni koji su odgovorni za te nepravde će dobiti zaslужenu kaznu na Sudnjem danu. Na isti način, osoba koja je doživela nepravdu može se nadati izvanrednoj nagradi za svoje strpljenje toga dana. Vreme jako brzo prolazi i, kao i sve ostalo, takva situacija će se završiti za tren oka. Uz to, Kur'an otkriva da poteškoće dolaze s olakšanjem za muslimane:

"Pa uistinu, uz teškoću je olakšanje. Uistinu, uz teškoću je olakšanje." (Sura Al-Inshirah, 5-6)

Vernik ima pouzdanja u beskonačnu pravednost našeg Gospodara, očekuje olakšanje koje će uslediti nakon poteškoće i nikada ne očajava, bez obzira na situaciju s kojom je suočen. On shvata da će se poteškoće kroz koje prolazi opet pojaviti pred njim u vidu užitaka, na ovome i na sledećem svetu.

Musliman zna da je sudbina ono s čim je suočen. Divan aspekt ove tajne je to što on posmatra sve imajući poverenja u Boga, pokoravajući i predajući se.

Ne smemo zaboravljati da je ovakvo stanje uma jedino svojstveno ljudima koji istinski veruju u Boga, i takve je prirode da ga mogu iskusiti u potpunosti samo oni koji se potpuno predaju sudbini. Ljudi koji se oglušuju o veru, s druge strane, padaju u očaj, strah i podležu stresu zato što ne uspevaju da se predaju sudbini i zamišljaju da za njih ne postoji nikakav izlaz. Pošto ništa ne očekuju niti se nečemu nadaju u vječnosti, oni su uvek uznemireni i zabrinuti. Stanje uma takvih ljudi opisano je na sledeći način u jednom ajetu:

"Onome koga Bog želi uputiti – On srce njegovo prema islamu raspoloži, a onome koga želi u zabludi ostaviti – On srce njegovo stegne i umornim učini kao kad čini napor da na nebo uzleti. Eto, tako Bog one koji ne veruju bez podrške ostavi." (Sura al-An'am, 125)

Ovakvo problematično stanje uma opisano u ajetu je kao rana koju osoba sama sebi nanese i proizilazi iz neuspeha ovakvih osoba da se prepuste sudbini koju je stvorio Bog. Činjenica da Bog, Svemogući i Sveznajući, usmerava sudbinu osobe i upravlja svim stvarima je veliki blagoslov za vernika. Međutim, ljudi čija je vera slaba ili koji uopšte ne veruju nisu u stanju da razumiju vrednost tog blagoslova. Samim time nisu u stanju ni da se prepuste sudbini i muči ih svaki trenutak njihovih života. Ovakvo stanje je u stvari duhovna naknada za nedostatak poverenja u Boga, izrečena u životu na ovom svetu. Ovi ljudi štete samo sebi.

"Bog zaista neće nikakvu nepravdu ljudima učiniti, ljudi je sami sebi čine." (Sura Yunus, 44)